

Farní listy VI/2008

Týdeník farností Domažlice a Milavče

7. září – Poutní Slavnost Narození Panny Marie

Náklady na toto číslo Farních listů činí 10,- Kč. Děkujeme

Duchovní slovo

Jáchym, jehož jméno lze do češtiny přeložit jako „bude Bohem vyvýšen“ byl dobrý, pracovitý pastýř. Jeho manželka Anna předla vlnu. Byli to opravdu dobří a šťastní manželé. Nestěžovali si na svůj osud, spíše mysleli na druhé. Celé své jmění dělili do tří částí: jednu věnovali chrámu, druhou jako almužnu chudým a pouze třetinu si nechávali pro sebe. A přesto netrpěli nouzí, naopak nevelký majetek se stále rozrůstal. Skoro by se dalo říci, že jim ke štěstí opravdu nic nechybělo. Skoro. Tito poctiví a zbožní manželé se nemohli dočkat dítěte, a přes veškeré svědectví jejich dobrého života to bylo ostatními považováno za důkaz jakési viny, která tíží jejich svědomí

a za co je Bůh teď trestá. V tak velké nouzi, možná inspirováni příkladem starozákonní matky Samuelovy, učinili Jáchym a Anna Bohu slib, že pokud jim dopřeje dítě, oni mu zasvětit jeho život. Jáchyma neodradilo ani to, že když šel se svým darem k oltáři, byl kněžími odehnán a potupen přede všemi lidmi jako Bohem prokletý muž. Odešel tehdy do hor, aby ještě jednou zpytoval své svědomí a snažil se pochopit zkoušku, které ho Bůh podrobil. A Hospodin shlédl na svého pokorného služebníka a ve stejnou dobu, když poslal svého anděla k Anně i Jáchymovi se dostalo slovo útěchy: jeho modlitby byly vyslyšeny a jeho manželství bude požehnáno tolik toužebně očekávaným dítětem.

Když se sv. Anně naplnil její čas, porodila dceru, v níž Jáchym poznal jim Bohem slíbené dítě. Podle tradice pozval své známé, aby s ním oslavili narození dcery, kterou pojmenoval Maria.

Žádné podobné vyprávění v Písmu svatém nenajdeme. A přece je zachovala tradice v několika apokryfech, jakoby chtěla doplnit chybějící údaje o Mariino rodičích a o událostech předcházejících narození Matky Spasitele. Bylo tomu skutečně tak? Možná ani ne. Dokonce tomu ani nemusíme věřit. Ale celá tato krásná tradice nás určitě může přivést k otázkám a reflexi.

Prostě se zeptat na hodnoty, kterým naplňujeme náš rodinný život. Co chceme předat svým dětem, čemu věnujeme nejvíce času a úsilí? Jak jsme schopní se rozdělit z toho, co vlastní těžkou prací vyděláme? Jak dělíme nejen svůj majetek, ale i čas: mezi Boha, práci, rodinu a ostatní bližní? Jak snášíme příkoří a nespravedlivé soudy? Jestli v těchto chvílích neztrácíme svou víru a naději pokládanou v Bohu? Umíme odejít do samoty, najít si své „hory“, kde můžeme slyšet hlas anděla, kterého Bůh posílá se slovem útěchy? Umíme o své radosti mluvit s ostatními? Vidíme v Bohu skutečného dárce všech darů?

Možná právě kvůli takovým otázkám, kvůli odpovědím, které vyslovíme, se zrodilo toto krásné (i když nezjevené) vyprávění o Mariině narození?

P. Miroslaw Gierga

Milí čtenáři,

po prázdninové přestávce vás opět zdravím u nového čísla Farních listů. Za tu dobu jsme všichni zažili chvíle radostné i méně radostné, možná i smutné. K těm posledně jmenovaným patří určitě okamžiky, kdy se s někým musíme rozloučit. Dva roky poté, co jsme se v čase Vavřínecké pouti loučili s panem Otomarem Hanou, odešla na věčnost další osobnost spjatá s naší farností – pan převor Emil Augustin Dorničák.

Ti, co pana převora znali, si jistě vybaví jeho dobrácký obličej, skromnost a lásku k tomuto kraji. Klášterní nedělní půl desáté, které začínaly v půl desáté jen přibližně, podle toho, jak rychle dokázal staříček modrý trabant dorazit z Milaveč, kde Otec převor sloužil osmou.

Obětní stůl a ambon byly v klášterním kostele poslední části, kterými tento svůj milovaný chrám před deseti lety P. Dorničák dozvelebil. Pak již odešel za řádovými bratry do Brna – v ten den vyšla v Domažlickém deníku zpráva s titulkem, že S panem převorem se přišli rozloučit stovky lidí.

Dnes již s ním můžeme být jen ve vzpomínkách a modlitbách, ostatně ještě dlouho, dlouho poté, co ze zdravotních důvodů odešel do Brna, bylo slyšet v klášterním kostele při modlitbě po mši svaté: „Za našeho pana převora.“

Těm, kteří neměli možnost P. Dorničáka poznat, jej představujeme na straně 6.

Na poslední straně dnes místo tipů na knihy najdete tipy na výlety, od velmi zasvěceného a velmi schopného pořadatele zájezdů, pana Miroslava Byrtuse. Jsem moc rád nejen za jeho organizační aktivitu, ale i za to, že se budeme moci na poslední straně farních listů těšit na jeho cestovatelské tipy.

Ostatně, co využít podzimních slunných dnů a vyrazit se podívat na Vavříneček - už tam začala oprava!

Tak navíděnou na Vavřínečku nebo zase příště nad Farními listy

Petr Vondraš